

Drie mensen gedood bij aanval van Duitse Junkers bij Vianen.

Op 12 mei 1940 kwam in het bestuur Waddenoyen en Drumpt het bericht dat in de nacht van 12 en 13 mei de evacuatie zou plaatsvinden.

Voor veel inwoners van deze plaatsen en vooral van die van Drumpt was dit een ware opluchting.

Wat was namelijk het geval? Er stond op landgoed "de Elzenpasch" in Drumpt luchtafweergeschut opgesteld. Van hieruit werd gevuurd op de vele vijandelijke vliegtuigen. Op hun beurt beantwoorden de Duitsers dit vuur met bommen, die in die buurt ontploften. Inmiddels waren er al veel ruiten gesneuveld en dakpannen kapot. Tot nog toe was het daar gelukkig bij gebleven. Begrijpelijk, dat velen graag naar een veiliger plaats vluchten. Ruim 1900 mensen vertrokken per auto, paard en wagen of rijwiel met bestemming Lopik en Jaarsveld. Ook reden enkele bussen voor zieken en bejaarden. Tot Vianen verliep de reis naar wens.

Toen echter de eerste vluchtelingen bij de brug aankwamen begon er juist een bombardement uit Duitse vliegtuigen. Het droevig gevolg van deze aanval was, dat er drie evacués werden gedood en elf gewond. In de colonne werden ook nog drie paarden gedood. Na dit ernstige incident, dat uiteraard veel vertraging veroorzaakte, werd de weg vervolgd. Na aankomst kreeg men in Jaarsveld en Lopik spoedig onderdak. Voor veel evacués, die dachten goed op hun plaats te zijn, liep het echter anders. Op de avond van de tweede Pinksterdag moesten in Lopik 400 militairen worden ingekwartierd i.v.m. de vestiging van de staf te Jaarsveld in het Dijkhuis en in Lopik in "De oorsprong". Ten gevolge hiervan moesten heel wat vluchtelingen naar andere adressen, vooral naar Lopikerkapel om plaats te maken voor de militairen. De staf te Jaarsveld was er al gevestigd vanaf 1939. Toen er dan ook op 10 mei werd gebombardeerd bij huize "Herlaar" in Tienhoven dacht men aanvankelijk dat hier een vergissing in het spel was en de bommen eigenlijk voor Jaarsveld bedoeld waren. Dit was echter niet het geval. Er waren daar op dat moment Nederlandse militairen, die op weg waren naar Alblasterdam om de Duitsers bij de brug over de Noord te verdrijven. De Duitsers waren daar ook als parachutist geland. Vier Duitse junker-duikbommenwerpers draaiden steeds boven Lopik en doken dan weer op hun doel. Bij deze aanval waren geen slachtoffers te betreuren.

Brood.

Toen iedereen onder dak was werd verder alles goed geregeld. Veel inwoners van Waddenoyen hadden zelf voldoende proviand meegebracht. Toen in de loop van maandag ook de gevraagde 100 balen tarwebloem aankwamen, konden de Lopikse, Jaarsveldse, en Waddenoyense bakkers gezamenlijk volop brood bakken.

Een inwoner van Lopik die betrokken was bij de organisatie en in verband hiermede naar de Betuwe moest, kwam 's maandags op de brug van Vianen een deel van de evacuésstroom tegen. Hij zag daarbij een vrouw met een vogelkooi in de hand. Toen hij 's avonds niets

vermoedend thuis kwam, kwam hij tot de ontdekking, dat de vrouw met de vogelkooi bij hem in huis zat en daar als evacu e verbleef.

Na de capitulatie 14 mei 's avonds vertrokken de eersten alweer. Dit waren voornamelijk boeren, die op zoek gingen naar hun vee. Op woensdag had de grote uittocht plaats. Bij aankomst in hun woonplaats bleek, zoals al wel verwacht, dat er door bommen veel schade was aangericht.

Dit stuk is geschreven door Lopiker J.A. van Vliet voor een serie aflevering " oorlog vlak om de hoek. Van het Utrechts nieuwsblad van woensdag 20-02-1985. De schrijver heeft de evacuatie nabij meegemaakt.

Het dijkhuis in Jaarsveld.